

மெய்ப்பொருள்

எமது கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் அறிவோர் ஒன்று கூடல் நடைபெறுகின்றது. அந் நிகழ்வில் மெய்ப்பொருள் காண்பதே அறிவாகக் காணப் படுகின்றது. அவ்மெய்ப்பொருள் எப்படிப்பட்டகென சமய நூல்கள் கூறும் விளக்கம்

பொருள்லை வற்றைப் பொருளைன்று உணரும் மருளனாம் மாணாப் பிறப்பு.

மெய்ப்பொருள் அல்லாதவைகளை மெய்ப்பொருள் என்று தவறாக உணர்கின்ற மயக்க உணர்வால் சிறப்பில்லாத துண்புப் பிறவி உண்டாகும்.

க.சிவகப்பிரமணியம்
திருமுறை வித்தகர், ஞானி

_ முகவரை

உலக அனுபவ முடிவில், உலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் பேரின்பமாகிய பேரானந்தத்தை அடைந்து தான் மோட்சமடைகின்றன. அதுவரையும் பிறவியில் சிக்கி உழவுகின்றனர். பிறவியிலிருந்து விடுபவதற்கு மெய்யுணர்வு பெறவேண்டும். இந்நோக்கம் கொண்டே பண்டைய காலம் தொட்டு சங்கங்களையும், சன்மார்க்க சபைகளையும் சன்மார்க்க நெறியினையும் முன்னோர்கள் கைக் கொண்டனர். அதில் சாகாக் கலையாகிய சாகாக் கல்வியை போதித்து வந்தார்கள். உலகிலேயே மாற்று சமயக் கொள்கையால் இந்நடைமுறை நிர்வாக ரீதியில் தற்போது கெட்டுப் போயுள்ளது. ஆதலால் சுட்டிரிவாகிய புதியறிவை (இறையறிவை) ஆளுமாக்கள் அறிய முடியவில்லை. பசுவிற்கு பாசங்களைக் கடந்து உலகைப் பார்ப்பதற்கு பதி அறிவு தேவை. புலன்களால் அறியும் அறிவே சுட்டிரிவு. மெய்யுணர்தல், குண்டல சத்தி எனப்படும். இதுவே தத்துவ விளக்கத்தின் கருத்தாகவும் உள்ளது. இத்தால் உயிர் அனுபவம். அருள் அனுபவம். சிவ அனுபவம் முத்திப்பேறு கைகளும்.

மெய்ப்பொருளை அடைய மெய்யுணர்வு தேவை மெய்யுணர்வே தத்துவ விளக்கமும். மேல் கூறிய விடயத்திற்கு டக்கி முக்கியமான தொடர்பாகவுள்ளது. மக்கள் தங்கள் தங்கள் சமய தெய்வங்களில் பக்தியை வைக்கலாம். பக்தி நிறைவேறும் பட்சத்தில் ஒளி வடிவான கடவுளை காணலாம். இதற்கு சாதாரண மக்கள் பெரும்பான்மையானோர் யோகம், ஞானம் அட்டாங்க யோகம் ஆகியவற்றை கடை பிடிக்கின்றனர் பக்தி வேண்டும் அப்பொழுதுதான் தத்துவ நிலையாகி மெய்யுணர்வை பெற்று மெய்ப்பொருளை காணலாம் அதுவே ஆரோக்கிய வாழ்வின் வேர். உலகை விளங்கிக் கொள்ளமுடியும். மெய்ப்பொருளை காணாவிட்டால் உலகும் கண்ணுக்கு தெரியாது. நெற்றிக்கண் புலப்படாது.

க.சிவகப்பிரமணியம்
திருமுறை வித்தகர், ஞானி

தின்டு அாகமிக கூ ஸங்கூரிக கிவியிற தேபார்தலீஸ்ருவ
இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்
Department of Hindu Religious and Cultural Affairs

அபிப்பகல் பணிப்பாளர் Director	2552643	தெல்க் தொலைநகல் } Fax:	2552825	பாலில் மின் அஞ்சல் } E-Mail: hindudir@yahoo.com
ஏடு பொது General	2552641	வெலி அட்டை உபது இல. Your No.	தேவை தீக்கி Date	ஏடு தீக்கி Date
ஒன்று இல. My No.				02.09.2010

ஆசிச் செய்தி

திருமுறை வித்தகர் திரு. க. சிவகப்பிரமணியம் அவர்களை மீய்ப்பிரகுன்' என்றும் தலைப்பில் 'அமைந்துநீர் அந்மீத் தொகுப்பு நால்கு எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மிகக் கீழ்வடைதின்றேன்.

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அந்மீத் தத்துவங்களங்களை முறையாகப் புரிந்து கொள்ள வைக்கும் வகையில் திருக்குறள், திருமந்திரம், யோக நெறி என்பனவற்றிலிருந்து தொகுக்கப்பிற்ற குருத்துக்களைக் கொண்டமைந்தது இந்நால். அருள், அறிவு, அறம், மெய் உணர்வு ஆகியவற்றை இந்நால் கொண்டு அசிரியர் இந்நாலைத் தொகுத்துள்ளமை அடிப்படையாகக் கொண்டு அசிரியர் இந்நாலைத் தொகுத்துள்ளமை சிறப்பாகும்.

அந்தவகையில் 'மீய்ப்பிரகுன்' எனும் அந்மீத் நாலைத் தொகுத்து நாலாசிரியர் திருமுறை வித்தகர் திரு. க. சிவகப்பிரமணியம் அவர்களை நான் பாராட்டுகின்றேன். இந்நாலை சிறப்பாக அச்சிட்டு வெளியிரும் வெள்ளவத்தை இந்து சமய கலாசார பணியகத்தினாக்கும் எனது வாழ்த்துக்கள். இந்நால் தமிழ் மக்களுக்கு சிறந்த பயனுடையதாக அமையும் என்பதில் ஜயமில்லை. ஆகூ. போன்ற முயற்சிகளில் அசிரியர் மேலும் ஈருப்ப வேண்டுமென மனமாரித்துகின்றேன்.

சாந்தி நாவுக்கரசன்,
பணிப்பாளர்

சாந்தி நாவுக்கரசன்
பணிப்பாளர்
இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்
இல. 248-1/1, காவி வீதி, கொழும்பு-04.

வரலாறு படைப்போம்

ஒரு பைத்தியகாரனை கவனித்தால் அவன் தன்னை காதலி ஏமாற்றி விட்டாள் என்று திரும்ப திரும்ப சாகும் வரைக்கும் கூறிக் கொண்டே திரிவான். ஒரு பைத்தியகாரியை கவனித்தால் தன் கணவன் சீதனம் எல்லாம் பறித்துக்கொண்டு தன்னை ஏமாற்றி விட்டான் என்று திரும்ப திரும்ப கூறிக்கொண்டே திரிவான். இப்படியாக ஒவ்வொரு பைத்தியக்காரரும் ஒவ்வொரு கதையை திரும்ப திரும்ப கூறிக் கொண்டே இருப்பார்கள். அதே போல உலகியல் கல்வி கற்றவர்களும், சித்தாந்தங்களையும் வரலாறுகளையும் பேசி கொண்டு காவிய கதைகளையும் புராணங்களையும் பேசி கொண்டு இருப்பார்கள். நாம் முன்னோர் காட்டிய வழியில் மெய்யுனர்வை பெற்றால் தான் மெய்பொருளை காணமுடியும். இழந்த சக்திகளை பெற்று வரலாறு படைக்கமுடியும். சக்தி என்று சொல்லப்படுவது யாதெனில் கீழ் முகமாகபோகும் சக்தியை குண்டவி யோகம் மூலம் மேல் முகமாக ஆறு ஆதாரங்களிலும் அமைவது தான். இன் நிலையில் தான் வரலாறு படைக்கமுடியும். நாம் இழந்த சக்தியை பெற்றால் அம்மாள் நேரடியாக சக்தியாக வந்து நாம் இழந்த சக்திகளை பெற்று தருவாள். பழங்கால முனிவர்கள் நாயன்மார்கள் ஞானிகளின் அனுபவமும் இப்படித்தான். ஏன் நானும் நல்ல வசதியாக இருந்தேன். ஆமி ஏந்த பொழுது ஒரு கார் 2 மேட்டார் சைக்கிள் தெற்றில்களையும் இழந்தேன். பிற்பாடு பொன்னம்பலவாணேஸ்வர கோயிலில் திருமுறை படித்தேன் மனைவி அம்மா சகோதரர்களுடனும் சீவிக்கின்றேன். இழந்த சக்தியை பெற்று ஓளி வடிவான அம்மாளின் துணையுடன் இந்நாலை சமர்ப்பித்து உங்களுக்கு எல்லாம் ஆலோசனை வழங்கக்கூடியதாக உள்ளேன். ஆகவே மற்ற சமயங்களை போல குரு, தாய், தந்தை ஆசிரியரை மதித்து மெய்யுனர்வைப் பெற்று மெய் பொருளை காண்போமாக. தத்துவ விளக்கம் பெறுவோம். திருமந்திரத்தை கற்போம்.

ஒங்கார மூர்த்தி சிவா

எதிர்கால கல்வி மேம்பாட்டுக்கும் சமூக மேம்பாட்டுக்கும் உரிய திருக்குறள் தெளிவுரையும் திருமந்திர விளக்கமும் யோகர் சுவாமியின் யோக நெறி சாராம்சமும் இத்தால் கூறப்பகின்ற இந்நிலை இல்லாமையால் நம் மக்கள் துன்பங்களையே சந்திக்கின்றனர்.

6. அருள் அறிவு

மனம் என்னும் உணர்வினைப் பெற்றிருப்பதனாலேயே மனித இனம் மற்ற உயிரினங்களினின்று மேம்பாட்டு வினங்கு கிண்றது. மனத்தின் துணை தொண்டே மனிதன் மகாத்மாவாகின்றான். மன ஏ ணர் வின் அடியாகவே மனிதன் மாமேதையாகத் திகழ்கின்றான்.

மனம் என்னும் உணர்வு, மனிதனுக்கு இறையருளால் வாய்த்த வரப்பிரசாதம், உணர்வு என்பது அறிவு என்னும் பொருள் குறிப்பது. இயற்கையில் அமைந்த மன வுணர்வினை—அறிவினை—மனிதன் பெருக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். விரிந்த மனம் படைத்தவனே சிறந்த அறிவாளியாகத் திகழ்கின்றான்.

மனிதன் பெற வேண்டிய பேறுகள் பல; செல்வங்கள் சில. அச்செல்வங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை அறிவுச் செல்வம், பொருட் செல்வம், அருட்செல்வம் என்னும் மூன்றுமாகும்.

மக்கள் பொருட்செல்வத்தை மட்டும் பெற்று விட்டால் போதாது; அறிவுச் செல்வமும் தேவை. ‘இன்மை—வறுமை’ என்பது பொருளின்மையையும் குறிக்கும், அறிவின்மையையும் குறிக்கும். பொருளில்லாதவனையும் ‘ஏழை’ என்பர்; அறிவில்லாதவனையும் ஏழை என்பர். எனவே, மனிதன் பொருளையும், அறிவையும் பெற்றிருந்தால்தான், வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ முடியும்.

அருள் செல்வம் இருந்தால் தான் அறிவு அறிவு செல்வம் ஸருகும். யோக அறிவு செல்வம் இருந்தால் தான் நான் அறிவு செல்வம் பெருகும். மேற்கூரீஸ் செல்வம் இருந்தால் தான் பொருட் செல்வம் ஸருகும் ஆயுள் ஆரோக்கியம் நீர்க்கும்.

இவ்வுலக வாழ்விற்குப் பொருளும் வேண்டும்; அறிவும் வேண்டும். பொருளைப் பெற்றிருந்தால், அதனைக் கொண்டு அறிவினைப் பெற முடியாது. ஆனால், அறிவினைப் பெற்றிருந்தால், அதனைக் கொண்டு பொருளை ஈட்ட முடியும், அறிவு பொருளைக் கொடுக்கும். ஆனால், பொருள் அறிவைக் கொடுக்காது.

'அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார், என்னுடைய ரேனும் இலர்' (குறள், 430) என்பார் வள்ளுவ ஞானியார். அறிவுடையவர்க்கு ஆண்மையுண்டு; திறமையுண்டு; செல்வம் உண்டு; இவ்வுலக வாழ்க்கையில் வெற்றியுண்டு; இவ்வுலக வாழ்வில் இன்பம் உண்டு. அறிவில்லாதவர் என்னுடைய ரேனும் இல்லாத வரேயாவர்; பொருள் மிக உடையவராயினும், ஏவ்வாட்கள் பலர் இருப்பினும் இல்லாதவரேயாவர்; ஏனென்றால் அவற்றை அனுபவிக்கும் வழி முறையை அறியாதவராவர். அறிவிலார்க்கு வாழ்க்கையில் வெற்றியோ, இன்பமே இருக்கவியலா. எனவேதான், அனைவர்க்கும் அறிவு வேண்டும் என்பதனைப் பலரும் காலந்தோறும் அறிவுறுத்தி வருகின்றனர்.

மக்கள் எல்லோருக்கும் அறிவு வேண்டும். அறிவில்லாதவர் எவரும் சமுதாயத்தில் இருத்தல் கூடாது. மக்கள் அனைவரும் அறிவுடையவர்களாக இருந்தால்தான் சமுதாயத்திலே அமைதி நிலவும்; கொலை, கொள்ளள, வஞ்சம், சூது முதலிய தீமைகள் தலைகாட்டமாட்டா. ஆசையால், நாடெடங்கும் மக்களின் அறிவை வளர்க்கக் கூடிய சாதனங்களை அமைத்தல் வேண்டும். இது சுருணையரசின் முதற்கடமையாகும். குடிமக்கள் அறிவுடையவர்களாக இருந்தால், அரசும் தொடர்ந்து நன்றாக நடைபெறும்.

வ. தி. 5

திருமந்தீரமேசைவ திருமுறைகளுள் பத்தாம் திருமுறையாகும் இதனை அருளியவர் திருமலர். இதனைக்குருவின் வாயிலாக கேட்க வேண்டும். அப்போது தான் நூலின் பொருள் நிறைவேறும்.

அறிவின் வகை

மனிதர் பெறும் அறிவிலே இருவகையுண்டு. அவை: ஒதியூர் த்தும் அறிவு, ஓதாதுணரும் அறிவு என்பவையாகும். ஒதியூர் த்தும் அறிவாவது படிப்பறவாகும்—கற்கும் கல்வியறிவாகும். ஓதாதுணரும் அறிவாவது, பிறர் ஓதுவதால், நூல்களைக் கற்பதனால் தோன்றாது, தானே உணர்வதனால் தோன்றுவதாகும்; பிறர் ஓதாது—கற்பியாது தானே உணர்ந்து அறிவதாகும்.

ஓதாது உணரும் அறிவுண்டு என்பதனைச் சிலர் ஏற்க மறுப்பார்கள். இவர்கள்க்கு திரு. ம. பொ. சி. அவாகள் அளிக்கும் விளக்கம் ஈண்டுக் கருதத்தக்கது:

“லார்டு. மெக்கால் பாதையில் சென்று, பாரதத்தின் பண்பாட்டுக்கு மாறுபட்ட பரங்கி மொழிக் கல்வி பயின்ற வர்கள், பிறர் ஓதுவிக்காதுணரும் திறமொன்றிருப்பதை நம்ப மாட்டார்கள். ஓதுவித்தும் உணராதவர்கள், உணர்ந்ததையும் உள்ளத்தில் வைக்க இயலாதவர்கள், உள்ளத்தில் வைத்ததையும் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க முடியாதவர்கள், பிறர் ஓதுவிக்காது உணரும் திறமொன்றிருப்பதை நம்ப மறுப்பது இயற்கை. ‘அறிவு’ என்பது ஏட்டில் பிறந்து, பின் மனிதர் மதியில் புகுவதன்று. மாறாக, மனிதர் மதியில் பிறந்து பின் ஏட்டில் ஏறுவதாகும். ஓதுவித்து உணர்ந்தவர்களை விட. ஓதுவிக்காதுணர்ந்தவர்களே மெய்ப்பொருளை அனுகும் ஆற்றல் பெற்றிருக்கின்றனர். ஓதாது உணர்ந்த ஞானியர் திறம் பற்றி நக்கீரர் பெருமான் ‘திருமுருகாற்றுப் படையில்’

“—யாவதும்

கற்றோர் அறியா அறிவினர் கற்றோர்க்குத் தாம்வரம் பாகிய தலைமையர்” —(திருமுரு: 132-134)

என வருணிக்கின்றார். ஓதாதுணர்ந்த ஞானியர் ‘எல்லாம் கற்ற விட்டோம்’ என்று இறுமாந்திருக்கின்றார்களே,

அந்த அறிஞர்களிலும் சிறந்த அறிஞர்களாம்! எல்லாம் கற்றவர்களும் தமிழை வரம்பாகக் கொண்டு பேசும் தலைமை பெற்றவர்களாம்! இந்த உண்மையைத்தான். ‘ஓதி உணர்ந்தவர் எல்லாம் எனைக் கேட்க, எனைத்தான் ஓதாமல் உணர்ந்துணர்வாம் உருவறச் செய் உறவே’ என்று பாடினார் இராமவிங்கர்.”

—(வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு பக். 53, 54)

அறிவினைக் குறித்து மிகவும் விரித்துப் பாடுபவர் வள்ளுவ ஞானியானே எனலாம். இவர் பாடியுள்ள அளவிற்கு, முறைக்கு வடதலூர் ஞானியார் விரிவாகப் பாடினாரல்லர். வள்ளுவனார் ‘அறிவுடைமை’ என்று தனி அதிகாரமே வகுத்து, ‘அறிவினைக் குறித்து விரித்துப் பாடியுள்ளார்: அறிவுத் தொடர்பான அதிகாரங்கள் ஜந்தினை வகுத்தும் விரிவாகப் பாடுகின்றார். அவ்வதி காரங்களாவன: கல்வி, கல்லாமை, கேள்வி, அறிவுடைமை, மெய்யுணர் தல் என்னும் அதிகாரங்களாகும்.

இதுவித்துணர்தல், ஒதாது உணர்தல் ஆகிய இரண்டினையும் ‘அறிவு’ என்றே பொதுமைபட வழங்குவது மரபு.

வள்ளுவ ஞானியார் அறிவின் சிறப்பினை விரிக்குங்கால்,

“அறிவு அற்றங் காக்குங் கருவி.” —(குறள், 421)

“செறுவார்க்கும் உள்ளறிக்க லாகா அராங்.” —(குறள், 421)

“மலர்தலும் கூம்பலும் இல்ல தறிவு.” —(குறள், 425)

என்றெல்லாம் கூறுகின்றார்; அறிவுடையார் திறத்தினைக் கூறுங்கால்,

“அறிவுடையார் ஆவ தறிவார்.” —(குறள், 427)

“அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில்.” —(குறள், 428)

“ எதிர்தாக் காக்கும் அறிவினார்க் கிள்ளல்
அதிரவருவதோர் நோய்.” —(குறள், 429)

“ அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்.” —(குறள், 430)

எனக் கூறுகின்றார். அறிவுடையார் திறம் கூறுவதன் மூலம் அறிவின் பயன், அறிவின் நலம் உணர்த்தப்படுகின்றன.

அறிவின் சிறப்பையும், அறிவுடையார் திறத்தையும் இவ்வாறெல்லாம் கூறுகின்ற வள்ளுவனார், மக்கள் அணவருக்கும் கல்வியறிவு தேவை என்பதனை,

“ விலங்கொடு மக்கள் அணையர் இலங்குநூல் கற்றாரோடு ஏனை யவர்.” —(குறள், 410)

என்னும் குறட்பாவினால் விளக்குகின்றார்.

நூல்களைப் படிப்பதன் மூலமும், பிறர் ஒதுக் கேட்பதன் மூலமும் பெறுகின்ற அறிவு, ஒதுவித்துணரும் அறிவாகும். இவ்வறிவினை வள்ளுவனார்,

“ தொட்டனைத் தூறும் மனற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத் தூறும் அறிவு.” —(குறள், 396)

“ கற்றில் நாயினுங் கேட்க அஃதொருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றாந் துணை.” —(குறள், 414)

“ எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தோடு அவ்வ துறைவது அறிவு.” —(குறள், 426)

என்னும் குறட்பாக்களால் விளக்குகின்றார்.

அறிவினைப் பெறுவதற்கு நூல்களைக் கற்றல் வேண்டும். நூல்களைக் கற்கக் கற்க அறிவு பெருகும். கற்றல் நிற்குமாயின் அறிவின் பெருக்கமும் நின்றுவிடும். அவ்வாறு நூல்களைக் கற்க இயலவில்லையென்று, அவற்றைத் தெளிவுறக் கற்றறிந்தோர் கூறக் கேட்டறிதல் வேண்டும், இவ்வாறு பெறும் அறிவானது, இவ்வுலகத்

தோடு பொருந்தி வாழ்வதற்குத் தேவையான அறிவாகும் என்னுவனார் விளக்குகின்றார்.

இவ்வுலகத்தோடு பொருந்தி வாழ்தலாவது, அறநெறி நின்று, தீதிஸ்ரிப் பொருள் சுட்டல், சுட்டிய பொருளால் அறவாழ்க்கை நடத்தல், அதன் வாயிலாக இவ்வுலக இனபம் துய்த்தல் ஆகியவையாம்.

இவ்வுலக வாழ்விற்குத் தேவையான இந்த அறிவினை நூல்கள் வாயிலாகப் பெறுவதால் ‘நூலறிவு’ என்றும், இவ்வுலக வாழ்விற்குத் தேவையானதால் ‘உலக அறிவு’, ‘உலகியல் அறிவு’ என்றும், இவ்வுலக வாழ்வின்பம் மறையும் தன்மையதாதலால் ‘சிற்றறிவு’ என்றும் கூறப் பெறும். வள்ளுவனார், ‘நூலின்றி கோட்டி கொள்ளல்’ என்னுமிடத்து, ‘நூலின்றி’ என்பதனால் நூலறிவு என்பதனைக் குறிக்கின்றார்.

நூல்களைப் படிக்காமலும், படித்தோர் கூறக் கேட்கா மலும், தானே உணரும் அறிவினை—ஒதாதுணரும் அறிவினை—வள்ளுவனார்,

“ நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுங்தன் உண்மை யறிவே மிகும்.” —(குறள், 373)

“ சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதோரீடு நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு.” —(குறள், 422)

“ எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.” —(குறள், 423)

என்னும் குறட்பாக்களால் விளக்குகின்றார்.

இதாதுணரும் உணர்வினை — உள்ளொளியை ‘ஞானம்’ என்றும், ‘மெய்ஞ்ஞானம்’ என்றும், ‘மெய்யுணர்வு’ என்றும், ‘மெய்யறிவு’ என்றும் கூறுவார்கள். இதனையே வள்ளுவனார் ‘உண்மையறிவு’ என்றார்.

இந்த உண்மையறிவு, ஒருவனுடைய ஊழியிற்கு ஏற்ப இறையருளால் வாய்ப்பது. இந்த உண்மையறிவினை நுண்ணிய பல நூல்களால் வளர்க்கவியலாது. இஃது ஊழியிற்கேற்ப : இறையருளால் வளர்வதாகும்—பெருகுவதாகும்.

இந்த உண்மையறிவு, ஒருவனை மனம் அடக்கம் கொள்ளுமாறு செய்வது; மனத்தைச் சென்ற இடத்திலே செல்லவிடாது அடக்கச் செய்வது; மனத்தைத் தியவற்றி விருந்து நீக்கி நன்மையானவற்றில் செலுத்தச் செய்வது.

யார் யாரிடத்தில் எப்பொருளைப்பற்றிக் கேட்டாலும், அப்பொருளில் மெய்ப்பொருளை உணருமாறு செய்வது உண்மையறிவு என்றெல்லாம் மேற்பாடல்களில் வளர்வனார் விளக்குகின்றார்.

இந்த உண்மையறிவுக்கு—மெய்யறிவுக்குப்—பேரறிவு என்னும் பெயர் வழக்கும் உண்டு; நிலையான் இன்பமாகிய பேரினப்பத்தை இது பெற வைப்பதால் இப்பெயர் பெற்றது.

சிற்றறிவால் காணப்பெறுவது உலகப்பொருள். பேரறிவால் உணரப்பெறுவது மெய்ப்பொருள். இதனை வளர்வனார்,

“நுண்பொருள் காண்பதறிவு.” —(குறள், 424)

“மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.” —(குறள், 423)

எனக் குறிக்கின்றார். உலகப்பொருள் ஆராய்ந்து அறிவுதற்குரியது. மெய்ப்பொருள் ஆராய்வதற்குரியதன்று. உலகப் பொருட்கள் பல. எனவே, அவற்றில் ஆய்வு தேவை. அவற்றின் நிலைகள் பல திறத்தன. எனவே, அவை ஆராய்ந்து அறிவுதற்குரியவை. இதனை ‘நுண்பொருள் காண்பதறிவு’ என்பதால் விளக்குகின்றார். மெய்ப்பொருள் ஒன்றே. எனவே, இஃது ஆய்வு வேண்டப்படுவதன்று: உணரப்படுவதொன்றே. இதனை ‘மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு’ என்பதால்

உணர்த்துகின்றார். 'காண்பது' என்பது ஆராய்ந்து அறி வசூ என்னும் பொருளையும், உணர்வது என்னும் பொருளையும் குறித்கா.

க. சிவகப்பிரமணியம்
பிரமஞானி

யோகத்தால் பிறவி நீங்கும்
எழுந்தொடு பாடலுமென்னென் கலையும்
பழித்தலைப் பாசப் பிறவியும் நீங்கார்
அழித்தலைச் சோமனோ டங்கி யிருக்கன்
வழித்தலைச் செய்யும் வகையுணர்ந்தேனே.

திருமந்திரம் - 1461

இலக்கண அறிவு இலக்கிய அறிவு அறுபத்தி நான்கு கலையறிவு என்பனவற்றால் பழியைத் தரும் பாசத்தால் உண்டாகும் பிறவியை நீக்காது, அறிவு செய்யும் திங்கள் அக்கினி, கதிரவன் என்பனவற்றை வகைப்படுத்தித் தலைக்குச் செலுத்துவதால் ஓளி அமைவதை உணர்ந்தேன்.

யோகமே உண்மையான தவம்
விரும்பி நின்றே செயின் மெய்த்தவராகும்
விரும்பிநின்றே செயின் மெய்யரையாகும்
விரும்பிநின்றே செயின் மெய்த்தவமாகும்
விரும்பிநின்றே செயின் விண்ணவனாகுமே

திருமந்திரம் - 1462

திங்கள் கதிரவன் அக்கினிகளைச் சிரசில் சேர்க்கும் யோகத்தை உள் அன்டுன் செய்பவர் தவம் உடையவர். இதுவே வெருவாக்கியமான 'தத்துவமசி' என்பதன் பொருளாகும். இதுவே உண்மையான தவம் ஆகும். இதுவே தேவர் ஆக்குவதும் ஆகும்.

மீண்டும் பிறவி எடுக்காததற்கு வழி யோகமே
பேணிப்பிறவா உலகு அருள் செய்திடும்
காணின் தனது கலவியுளே நிற்கும்
நாணின் நரகவழிக்கே வழிசெய்யும்
ஊனின் சுடும் அங்கி உத்தமன் தானே.

திருமந்திரம் - 1463

உடம்பில் அக்கினி மயமாய் இருந்து சூட்டை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருப்பது உத்தமனாகிய சிவம். அதுவே ஆண்பெண் கூட்டுறவிலிருந்து அக்கினி மண்டலத்தில் விளக்கம் அடைகின்றது. அந்த அக்கினியை நீ காப்பாற்றி மேல் எழும்பாடிச் செய்தால் மீண்டும் பிறவிக்கு வாராத ஒளி உலகைத்தரும். இதைச் செய்ய நானம் கொள்வாயானால் உன்னை நரகத்தில் செலுத்திய மீண்டும் பிறவி எடுத்திடவேச் செய்யும்.

நான்பெற் றஇன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின்
ஊன்பற்றி நின்ற உனர்வூறு மந்திரம்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே (13)

குண்டலினி யோகமே இறவாமையைத் தரும்
ஒத்த செங்கோலார் உலப்பிலி மாதவர்
எத்தனை ஆயிரம் வீழ்ந்தனர் எண்ணிலி
சித்தர்கள் தேவர்கள் மூவர் பெருமையாய்
அத்தனிவ ஞன்றே அன்புறுவார்களே.

திருமந்திரம் - 1464

நேர்மையுடைய செங்கோல் மன்னர்கள் உண்மையான வேத நெறி விளக்கிய முனிவர்கள் எத்தனை ஆயிரம் பேர்கள் இந்த உண்மையை உணராமல் அழிந்தார்கள். இந்த யோகத்தை அறிந்த எண்ணற்ற சித்தர்களும் தேவர்களும் நான்முகன் திருமால் உருத்திரன் ஆகிய மூவரும் பெருமையாய் பரசிவத்தைத் தவிர வேறு உயிர்க்கு நன்மை செய்பவர் இலர் என்று வணங்குவர்.

உடம்பு உள்ளே உறைகின்ற ஜீவன் அதே உடம்பில் உறைகின்ற ஆன்மா இந்த மூன்றையும் பிரித்து வாழுத் தெரிந்தவன் இந்த மூன்றையும் பிரித்து வாழுத் தெரிந்தவன் இந்த பிறவி குழலிருந்து விடுபடுகிறான். குழந்தையும் வாலிபரும் முதியவரும் ஒரே உலகில் வாழ்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் வாழும் உலகம் ஒன்றால்ல. ஏனெனில் அவர்கள் உனர்வு நிலை வெவ்வேறு. அதேபோல் ஆத்ம அனுபூதி என்பதே உனர்வு நிலையில் ஒரு மாற்றம்.

7. தலையாய் அறம்

உலகத்தார் உள்ளத்துளைல்லாம் நிலையான இடம் பெற்று நின்று விளங்கும் நூல், வள்ளுவ ஞானியார் இயற்றியருளிய திருக்குறள். அவ்வாறே தமிழகத்தார் உள்ளத்துளைல்லாம் சிறப்பான இடம் பெற்று விளங்கும் நூல், வட்டார் ஞானியார் பாடியருளிய திருவருட்பா.

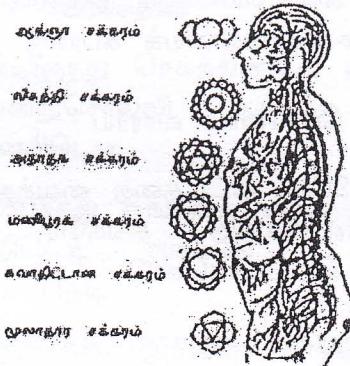
வள்ளுவம் என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்று விளங்கும் வள்ளுவ ஞானியாரின் திருக்குறள், தனித் தமிழ் நூல்— முழுநூல்— முதல்நூல்— அறநூல்— தனி முதலறநூல்; ஒழுக்கத்தின் உயர்வையும், அறத்தின் பெருமையையும், ஒருசேர அளிக்கும் ஒப்பற்ற நூல்; சொல்லில் எளிமையும், பொருளில் ஆழமும், அளவில் சிறுமையும், பொருளில் பெருமையும் கொண்ட அனுபவ உண்மை நூல்; மனித வாழ்வின் பெருமைகள், தத்துவங்கள் வீரித்துறைக்கும் தனிநூல்; தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை அறம் பேசும் முழுமையான அறக்கடல். அறக்கடவின் அலைகளாகப் பல்வேறு அறங்கள் நூல் முழுமையிலும் பேசப்படுகின்றன.

அறங்கள் சில

வள்ளுவ ஞானியர் தம் நூலில் நிரல்படுத்திக் கூறும் பல்வேறு அறங்கங்கள், இரண்டொன்றை சண்டு எடுத்துக் காட்டாகக் குறித்துக் காட்டலாம். உலகத்தில் நன்றென்றி என்றும் தீயநெறி என்றும் இரண்டு நெறிகள் உண்டு. மக்கள் தீமையை அகற்றி நன்மையைப் போற்றி வாழ்தல் வேண்டும். இவ்வாறு வாழ்வது சிறந்த அறமாகும்.

மனம்தான் அனைத்துக்கும் அடிப்படை. அதை அடக்கினால் பஞ்ச பூதங்களும், ஜம்புலன்களும் நமக்கு அடிமையாகி விடுகின்றன. எவன் தன்னை உணர்கிறானோ, எவன் தன்னில் இறைவனைக் காண்கிறானோ அவனுள் உலகமே அடக்கம். இச் சக்திகளை சிவயோக சாதனைகள் மூலமாக அனுபவத்தால் மட்டுமே பெற முடியும். இதே அனுபவத்தைப் பெற்ற ஒளவையார்:

யோக ரகசியங்கள்

சர்வத்தீன் அயைப்பும்
அறு சக்தரங்களின் அமைப்பும்

சாகாக் கலை

சுவர்மி சித்தானந்தா

‘எப்போது மென்னே யிந்பிடார்க் கயாகன்மே
தப்பாது வீகந் தண்டு’.

யோகநெறி

இராகம்-மாண்டு

ஏதாளம்

இடைபிங் கலையென்னும் இருவாச லடைத்துவிட்டுக்
கடையிற் சமூழனையைக் கபாலந் திறந்துகொண்டு
- தங்கமே
காசிதேசம் போவோம் வாராய்

1

நாசி நுனியிலே நாட்டத்தை வைத்துவிட்டு
வாசிக் குதிரையேறித் - தங்கமே
மாறிமாறிச் சிமிட்டாக்கொடு

2

ஆசுகவி மதுரகவி அழகான சித்ரகவி
பேசுந்திறம் உண்டாகும் - தங்கமே
பிராணாயாமம் செய்திடை

3

எட்டுத்தர முச்சவாசித்து எண்ணெண்ட்டுத் தரம்நிறுத்தி
எண்ணிரண்டு நிச்சவாசஞ்செய் - தங்கமே
இஃஃதோர்வகைப் பிராணாயாமம்

4

பாலும் பழமுந்தின்று பகல்நித்தி ரையைத்தள்ளு
பாலனைப்போல் தேசன்டாகும் - தங்கமே
பரமனைநீ பத்திசெய்வாய்

5

இரவுபக வில்லாத ஏகாந்த வீட்டினிலே
பரவிப் பணிந்திடை - தங்கமே
பாரும்விண்ணும் உன்கைவசம்

6

பன்னிரண்டு காற்புரவி பக்குவமாய் நீயேறி
உன்னிரண்டு கால்கீழே - தங்கமே
உறுதியாய் அடக்கிவிடு

7

ஆறு படிதாண்டு அப்பாலே வெள்ளிப்படி
அதுவும்நீ தாண்டிவிட்டால் - தங்கமே
ஆருளக்கு நிகராவார்

8

- ஜவருமுன் ஏவல்செய்வார் தெய்வமுன்னை விரும்பிசேடு
கைவல்ய முத்தியெடி - தங்கமே
கண்ணைத் திறந்துவிடு 9
- கூறும்நாவே முதலாகக் கூறுங் கரணமெல்லாம்
கோமானுக் கொப்புக்கொடு - தங்கமே
குறைவொன்றும் வாராதெடி 10
- சீமானைப் போலிருந்து செகத்தினிலே வாழ்ந்திடலாம்
ஓம்ஆழம் ஹ மென்றுசொல்லி - தங்கமே
உருவேற்றி நின்றிடெடி 11
- உருவேற வேசெபித்து ஓங்காரக் கம்பத்திலே
திருவேற நின்றிடெடி - தங்கமே
சீவன்சிவன் ஆச்சுதெடி 12
- ஆச்சுதென்று நீசொல்லி அசட்டைசெய் யாதேயெடி
போச்சுதெடி யோகசித்தி - தங்கமே
பூசைசெய்ய மறவாதே 13
- மறந்தாலும் பிறந்தாலும் மாண்டாலும் இருந்தாலும்
மறவாத தெய்வமெடி - தங்கமே
மற்றொன்றுமஞ் சாதேயெடி 14

22. கல்லாமை

(கற்றும் சிவாறுபவாம் பெறாம்)

310. கல்லா தங்கும் குந்தறி காட்சியை
கல்லார் எனில்அறு கண்ணை மறிந்துளோ
கல்லாநார் கண்ணையற் றாறிப்பர் குறிமாரும்
கல்லாதார் இப்பம் எனும் வாரோ. (1)

ஆரியர்பால் செந்று முறையாகக் கற்காமல் பண்ணப்
தவத்தால் அவர்களது கருத்தில் தெய்வக் காட்சியை உணர
கல்லாராயின், அவர்கள் இறைவன் அருளால் அனுக்கிரகம்
செய்யப் பெற்றவராவர். இத்தகையோர் (அறுபவழுமை
பேரர்) கல்லாகப் புற்றாமல் சிவத்தைப் பற்றி நிற்பர்.
முறையாகக் கல்லி குறோரும், கல்லாதவராகக் குத்தப்பட்
வர் பெற்ற அறுபவழுத் தூண்டிலிலை

317. கல்வாத மூர்சைக் காணவும் ஆகாது
 கல்வாத மூர்சொல் கேட்க கூன்அன்று
 கல்வாத மூர்க்குக் கல்வாதார் நல்லராம்
 கல்வாத மூர் கருத்தறி யாரே.

(8)

சுற்று அனுபவம் இல்லாத மூர்சைக் காணவும் கூாது
 அவரது வார்த்தையைக் கேட்பதும் கானம் ஆகாது
 அனுபவம் இல்லாத மூர்சைக் காட்டிலும் எழுத்து வாசனை
 யில்லாதவர் நல்லவராம் அனுபவம் இல்லாதவர் கருத்தில்
 இளைவனை உணர மாட்டார்.

318. சுற்றும் சிவஞானம் இல்லாக் கவுதிகள்
 சுற்றும் வீடார் நூரிசுநார் மூர்கள்
 சுற்றும் பலதினை காணார் மதியிலோர்
 சுற்றுமில் நிறபோர் கணக்கிற் தார்களோ.

(9)

நால்க்களைக் குற்றும் அனுபவ ஞானம் இல்லாத தீய
 குணமுடையோர் தலையைத் தருவதாகிய ஆணவும் கானம்
 மானைய யாகிய சுற்றுத்தை விடமாட்டார். இவர்கள் குற்றத்தை
 அறிந்து நீக்கிக் கொள்ளாத மூர்களாவர். மேறும் மல
 திணைகளிலுள்ள அறிஞர்களோடு கூடி உண்மை உணரா
 அறிவிவிகள் ஆவார்கள். ஆனால் சிவஞானம் பெற்றுக்
 கிவத்தினிடம் அன்பு கொண்டு நிறபோரே கணக்
 குறிந்தவராவர்.

319. ஆதிப் பிரான்டு மரங்கும் பரஞ்சுடர்
 சோதி அடியார் நொடரும் பெருந் தெய்வம்
 ஒதி உணரவும் வோமாந்தபர் உள்ளிட்டு
 சோதி உத்தும் நொடர்வுறு யாரே.

(10)

யாவங்கும் தலைவராகிய முதல்வர் தேவங்கும்
 மன்காத ஒளியாய்த் திகழிக்கிறார். ஒளி பெற அடியார்
 நாடும் பெரிய கடவுளாய் இருக்கின்றாரன். அப்பெறு
 மானைக் குற்றிந்தலினிவோம் என்ற கூறுவார். அவர்கள்
 உள்ளேயே இருக்கின்ற சோதி எவ்வாறு நடத்திக் கொண்டிட
 ருக்கிறது என்பதனை அறியார்கள்.

2. சிவாப்பிரமணியக்கும்
 தூதுக்குட்டக் கூத்துக்

பிரமணியக்கும்
 எங்கி இருந்து
 சென்றால்தான் சிவாப்பு

21. குருட்டினை நீக்கும் குருவினைக் கொள்ளார்
 குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வர்
 குரும் குரும் குருட்டாட்டம் ஆதிக்
 குரும் குரும் குழவியு யாறே

அறியாமையை அறிவினால் போக்கும் குருவினைக் கொள்ள மாட்டார். அறியாமையை நீக்காத குருவினைக் கொள்வர். அது குருடனும் குருடனும் சேர்ந்து குருட்டுத்தனமாக ஆடி இரு குருட்களும் அறியாமையால் குழியில் விழுவது போலாம். ஞான மில்லாத குரு ஞானத்தை உபதேசிப்பது ஒரு குருடன் மற்றொரு குருடனுக்கு வழி காட்டுவது போலாம். இருவரும் கெடுவர்.

குருட்க்குக் கோல் காட்சி செல்லும் குருட்ர
 முரணும் பழும்குழி வீழ்வார்கள் முன் பின்
 குருடனும் வீழ்வார்கள் முன்பின் அறவே
 குருடரும் வீழ்வார் குருடரோடு ஆகியே.

கண்ணில்லாத வர்க்கும் கோலைக் கொடுத்து வழி காட்சி செல்லும் கண்ணில்லாதவர், வழிக்கு மாறுபட்ட பழைய குழியிலே முன்னே விழுவார்கள். அதற்குப் பின்பு அவரைப் பின்பற்றி வந்த குருடரும் அந்தக் குழியிலே விழுவார்கள் அதுபோல ஞானத்தை உணராத சீடரும் அசற் குருவோடு சேர்ந்து முன் பின் இல்லாமல் ஒரு சேர அஞ்ஞானத்தில் விழுவார்கள்.

ஆயிரம் தெய்வங்கள் உண்டென்று தேடி
 அலையும் அறிவிலிகாள் - பல்
 அபிரம் வேதம் அறிவொன்றே தெய்வமுன்டு
 ஆடுமலை காணீரோ

மாடனைக் காடனை வேடகைப் பொற்றி
 மயங்கும் மதியிலிகாள் - எதன்
 ஊடும் நின்றோங்கும் அறிவொன்றே தெய்வமென்று
 ஓதி அறியீரோ
 உள்ளதனைத்திலும் உள்ளொளி ஆகி
 ஒளிர்ந்திடும் ஆழன்மாவே - இங்கு
 கொன்றைகரிய பிரமமென்றே மறை
 கூவுதல் கேள்ளோ?

மெள்ளப் பல தெய்வம் கூட்டி வளர்த்த
 வெறும் கதைகள் சேர்த்துப் பல
 கள்ளமதங்கள் பரப்புதற்கோர் மறை
 கட்டவும் வுல்லீரோ

உலக ஞானம் விளங்கச் சிவஞானம் தேவை

2362. அறிவு, அறிவீபு என்று அங்கு அரற்றும் உலகம்
அறிவு அறியாமை யாரும் அறியார்.
அறிவு, அறியாமை கடந்து அறிவானால்
அறிவுஅறியாமை அழகிய வாறே.

உலகத்தவர் அறிவு அறிவு என்று ஓயாமல் கூறுகின்றனர். அவர்கள் சொல்லும் அறிவு பாச அறிவாகிய அறியாமை என்பதை எவரும் அறியவில்லை. பாச அறிவைக் கடந்து சிவ ஞானமாகில் உயிர்களிடமுள்ள பாச அறிவு என்ன இலக்கணம் உடையது என்பது புலனாகும்.

விளக்கம்: அறிவானால் - சிவஞானமாகில்.

பியவன அறியாதவர்!

98. தத்துவ ஞானம் உரைத்தது தாழ்வரை
முத்திக்கு இருந்த முனிவரும் தேவரும்
இத்துடன் வேறாய் இருந்து துதிசெயும்
பத்திமை ஆஸ்திப் பயன்அறியாரே.

இறைவன் குருவடிவாய் வந்து தத்துவ ஞானத்தை
உரைத்தது திருக்கயிலாய் மலை அடிவாரத்தில்! வீடுபேற்றை
விரும்பியிருந்த முனிவர்களும் தேவந்^{நீதி}ம் இத்தத்துவ
ஞானத்தை வேறாக இருந்து ஓதுகின்றமையால் இதன் பயனை
அறிய மாட்டாதவர் ஆவார்.

விளக்கம்: வேறாயிருந்து துதித்தல் - இறைவனை அயற்
பொருளாய் எண்ணீத் துதித்தல். அன்னியப் பாவனையால்
அகங்காரம் அற்றவர் தத்துவ ஞானத்தைக் கூறும் இந்த
நூற்பயனை உணர முடியும். தத்துவ ஞானத்தின் பயன்
பத்திமை.

சின்னோரும் தொழும்படி அருளுவர்

522. செய்தான் அறியும் செழுங்கடல் வட்டத்துப்
பொய்யே உரைத்துப் புகழும் மனிதர்கள்

மெய்யே உரைத்திடில் விண்ணேசர் தொழுச்சிசெய்வன்
மை தாழ்ந்து இலங்கும் மணிப்பிடறுடையோனே.

கரிய நிறம் பொருந்திய கழுத்தை உடைய சிவப்புமான்
செழுமையான கடல் குழ்ந்த உடக்கி பொய்க் கதைகளைப்
பேசி மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மனிதர்கள் உண்ணாயான
தத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசுவது என்னால் தேவர்களுட்
தொழும் தகுதியை அவர்க்கு அருள்ளான். இவ்வுலகத்தைப்
படைத்த அவன் பொய்யையும் செட்டையையும் அறிவான்.

விளக்கம்: பொய்யே உரைத்தல் - தத்துவத்தைக் கூறாது பூர்வான்
கதையைப் பேசுதல். மை - கருடை. மிடை உடைபோன் -
கழுத்தை உடையவன்.

14. அறிவுதயம்

(ஆன்மாவுக்குச் சுட்டறிவு இன்றி எல்லாவற்றையும்
அறியும் அறிவு உள்ளது. சுட்டறிவு - புலன்களால் அறியும்
அறிவு.)

ஆன்மா சிவ வடிவமாக இருக்கும்

2355. தன்னை அறிய, தனக்கு ஒருகேடு இல்லை,
தன்னை அறியாமல், தானே கெடுகின்றான்,
தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின்
தன்னையே அர்ச்சிக்கத் தான் இருந்தானே.

ஆன்மாவான தன்னை அறிவுரு என்று அறிந்தால் கருவி
கரணங்களுடன் பொருந்திமயங்க வேண்டிய தீமை வராது.
தான் அறிவுரு என்பதை அறியாமல் ஆன்மா தனது
அஞ்சுானத்தால் கருவி கரணங்களுடன் பொருந்திப்
பிறவியில் சிக்கி வருந்துகின்றது. கருவி கரணம் இல்லாமல்
தானே எல்லாவற்றையும் அறிய வல்ல ஒளிவடிவு என்ற
அறிவை ஞான சாதனத்தால் அறிந்தபின், தன்னை உலகவர்
வணங்கும் படியான சிவ வடிவமாகத் தான் இருந்தான்.

விளக்கம்: கேடு - தீமை. தன்னை அர்ச்சிக்க - தன்னை
வணங்கும் படியாக.

22

வள்ளலோர் இராமலிங்க அடிகள்

இராமலிங்கர், மரணமில்லைப் பெருவாழ்வினைப் பெறவிரும்பினார். மனிதர்களிலேலுவும்வொருவரும் மரணத்தைவென்றுநித்தியதேகத்துடன் வாழுமுடியுமென்றும் நம்பினார். இந்தப் பணிக்கென்றே இறைவன் தண்ணைஅனுப்பிவைத்தானென்றும் கூறினார் இதனை.

அகத்தேகருத்துப் பூத்துவெனுத்
திருந்தலகர் அனைவரையும்
சகத்தேதிருத்திச் சண்மார்க்க
சங்கத் தடைவித் திடுவரும்
இகத்தேபரத்தைப் பெற்றுமகிழ்ந்
திடுதற் கென்றேயென்னிந்த
யுகத்தெத இறைவன் ஒருவிக்க
உற்றேன் அருளைப் பெற்றேனே

என்னும் அருட்பாவினால் அறியலாம். மனிதர்
ஒவ்வொருவரும் இகத்தேபரத்தைப்
பேரவேண்டுமென்பதேவள்ளற் பெருமானின் குறிக்கோள்.

பாரதியாரும், மரணமிலாப் பெருவாழ்வினைமுத்தியின்பத்தை-
நித்தியதேகத்துடனேயேஅனுபவிக்கவிழைந்தார்.

செத்தபிறகுசிவலேஷாகம் வைகுந்தம்
சேர்ந்திடலாமென்றேஎண்ணியிருப்பார்
பித்தமனிதர், அவர்சொலுஞ் சாத்திரம்
பேயுரையாமென்றிங் கூதோசங்கம்!
இத்தரைமீதினிலேயிந்தநாளினில்
இப்பொழுதேமுத்திநேர்ந்திடநாடிச்
சுத்தாறிவுநிலையிற் களிப்பவர்
தூயவராமென்றிங் கூதோசங்கம்

என்னும் பாடலிலே, இந்தப் புஸியிலேயே, இந்தப்
பிறவியிலே, இந்தநாளிலேயே, இப்பொழுதே

நித்தியதேகத்துடன் முத்தியின்பத்தைஅனுபவிக்கவேண்டும்-
அனுபவிக்கவும் முடியும் என்று கூறுகின்றார். அதற்குத்
தேவைப்படுவது “சுத்தஅழிவுநிலை”என்கிறார். இதுவள்ளலார்
கூறிய “சுத்தசன்மார்க்கநிலை”தான்.

வையகத்தைவானகமாகமாற்றமுயன்றார் வள்ளலார். ஆம்:
மனிதரெல்லாம் மரணத்தைவென்றுதேவரானால்,வையகம்
வானகமாகுமங்ரோ! இதையே“வானகம்
இங்குதென்படவேண்டும்”என்றும் “அட மண்ணில்
தெரியுதலானம்: அதுநம் வசப்படமாட்டாவோ”என்றும் பாடிப்
பறையறைந்தார் பாரதியார் இன்னும்.

இந்திரன் உலகினிலேநல்லின்பம்
இருக்குதென்பார் அதனையிங்கேகொண்டெய்தி
மந்திரம்போல் வேண்டுமடாசொல்லின்பம் நல்ல
மதமுறவேஅமுதநிலைகண்டெய்தி

என்றபாடலிலும் மனிதர்களையெல்லாம் தேவர்க
யாகமாற்றி,அவர்களைலாம் இந்திரலோக இன்பங்களை
இந்தப் பூலோகத்திலேயேஅனுபவிக்கச் செய்யம் ஆற்றலைத்
தாம் பெறவிரும்பினார்.

மனிதர்கள் தேவர்களாகளடுத்தபிறப்பையொழித்து,
இனியொருபிறப்பைகடுக்கவேண்டியதில்லை. அகமும் புறமும்
வெளுக்குமேல் மனிதர்தேவராகலாம்.
அதனாற்றான்,அகத்தேகறுத்துபுறந்தேவெளுத்தஉலகர்
அனைவரையும் திருத்திசமரசசன் மார்க்கர்களாக்கமுயன்றார்
வள்ளலார். பாரதியார்.

நல்லகுணங்களேநம் மிடை அமர்
பதங்களாம், கண்மர்!.....

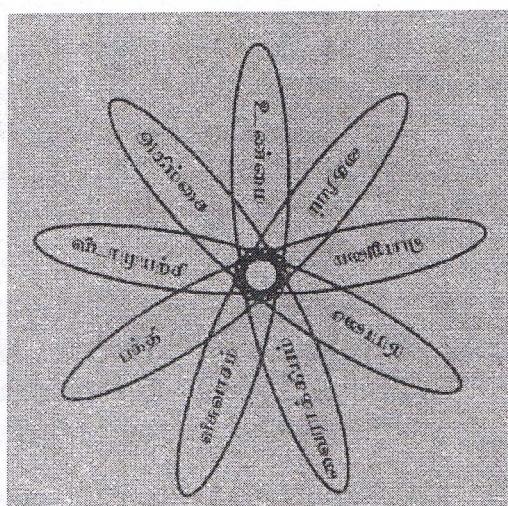
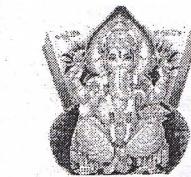

க.சி.வசுப்பிரமணியம்

திருமுறை வித்தகர்
பிரமஞானி

ஓம்கார முர்த்தி
வெள்ளவத்தை இந்து சமய
கலை கலாசார பணியகம்
Tel 2584397

சிவதக்துவநிலை

எல்லா சமயத்துக்கும் இம் மெய்ப்பொருள் விளக்கமாயும் அவரவர் வீரும்பிய தெய்வ வழவத்தில் ஒளியாகிய கடவுளை காணலாம். கீழே வருவது சைவ சமய விளக்கம்.

அருள், தீருவருள், தீருவழிப்பேறு, நமசிவாய மந்திரம் என்று சொல்லப்படும். இச் சொற்கள் உச்சியின் கண் சமஸ்தளத்தில் சிவபொருமானனக் காணும் இடம் ஆகும். மூலாதாரத்தில் இருந்து ஆறாதாரம் வழிபாடு மேல் ஏறும் குண்டலீயா சத்தீயின் பாதையாகும். அணுவாகிய வீந்து சக்தி மேல் குறிப்பிட்ட பாதைவழியாக உச்சியின் கண் வந்து அடையும். ஆனந்த அமுது பருகி சிவப்பேறு பெறும் பாதையாகும். உச்சியில் இருந்து அக்கினி, சந்திர சூரிய மண்டலங்களைக் கடந்து வீந்து மண்டலத்தில் சிவனுடன் பீரமத்தில் ஒன்றிணையும். இவ்விடத்தில் ஒளி வழவான சிவபெருமானத் தரிசிக்கும் பாக்கியம் கிட்டும் மந்திரங்களை உச்சரிப்பதன் மூலம் அரு உருவமாய் இறைவனைத் தரிசிக்கலாம்.